

føres, at de private Arbejdere udgøre langt den største Del af Orlogsværftets Arbejdsstyrke, at en stor Del af dem har tilbragt en lang Aarrække paa Værftet, og at de udføre nogenlunde den samme Tjeneste som det pensionsberettigede Mandskab, saa at Betegnelsen „privat“ her formentlig er vildledende, saa meget mere som de private Arbejdere under Mobilisering eller Krig ikke kunne forlange deres Afsked, og adskillige af dem udkommanderes med Flaadens Skibe paa Togt i Lighed med det pensionsberettigede Mandskab. Det har i en Del Aar været saaledes, at naar en privat Arbejder ved Værftet maatte forlade dette enten paa Grund af Aldersdomssvaghed, eller fordi han var kommen til Skade under Arbejdet, har der af Marineministeren i hvert enkelt Tilfælde være foreslaaet og af Rigsdagen vedtaget en aarlig Understøttelse til vedkommende, men dels have disse Understøttelser i Forhold til de faste Arbejders Pensioner været smaa, og dels vilde Retten til Pension give de private Arbejdere den Følelse af Sikkerhed, som de nu savne. Til Marineministeren er der indsendt et lignende Andragende som dette, og paa Andragernes Henvendelse til Ministeren om Fremme af Sagen have de modtaget en Erklæring om, at han for Øjeblikket ikke kunde hjælpe dem i denne Sag, da der var et andet Forslag til deres Fordel, han vilde søge at faa gennemført i indeværende Samling.

2 Bilag medfølge.

Udvalget foreslaar at henvise Sagen til Forsvarsministerens Undersøgelse.

76. Fra fhv. Pakmester ved Statsbanerne *A. B. Møller* om Pension eller en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 24. Januar 1906 af Folketingsmanden fra Aarhus Amts 3die Valgkreds, *Harald Jensen*).

Andrageren afskedigedes uden Pension af Statsbanetjenesten i December 1903 paa Grund af Drikfældighed og har senere indsendt Andragender saavel til Generaldirektoratet for Statsbanerne som til Ministeriet om paa ny at maatte blive ansat ved Statsbanerne, ligegyldigt i hvilken Stilling, eller opnaa Pension, og anfører som Grund for disse Andragender foruden sin Trang og tidligere formentlig anerkendte Dygtighed, at han nu er Afholdsmand. Han har fra begge Steder modtaget ubetinget Afslag og henvender sig nu til Folketinget med sit Andragende om Pension. I dette anføres bl. a., at Andrageren ved en tidligere af ham selv begæret Afskedigelse fik udbetalt med Renter, hvad han havde indbetalt til Pensionering, og at der ved hans Genansættelse i 1891 fordreder af ham, for at han kunde opnaa sin tidligere Anciennet med Hensyn til Pension, en Indbetaling af 620 Kr., hvilken Indbetaling han ogsaa præsterede. Ved Afskedigelsen 1903 tilbagebetaltes disse 620 Kr., men uden Renter fra 1891, hvilket han mener er uretfærdigt.

I Andragendet ere de forskellige Andragender og Svar afskrevne.

Udvalget gør ikke Indstilling.

77. Fra Lærer ved Ærøskøbing Borger- og Realskole *R. Jensen* om en forandret Beregning af hans Anciennet. (Indbragt den 25. Januar 1906 af Folketingsmanden for Svendborgs Amts 7de Valgkreds, *Frederiksen*).

Andrageren, der i Aaret 1901 blev ansat ved det offentlige Skolevæsen, havde da i 12 Aar virket ved en eksamensberettiget Realskole, og i December 1905 indgav han et Andragende til Ministeriet om, at denne hans Virksomhed maatte blive medregnet til hans Tjenestealder som Lærer i Folkeskolen, men Andragendet afsløges. Under Henviisning til, at man ved enkelte tidligere private, nu kommunale Realskoler, f. Eks. i Varde og Hjørring, hvor Lærerne have faaet fast Ansættelse, har medregnet hele deres private Lærervirksomhed, og til, at han paa Grund af sin ringe Tjenestealder kun har 1,100 Kr. i fast Løn efter 18 Aars Arbejde i Skolens Tjeneste, henstiller Andrageren sin Sag til Folketinget.

1 Bilag medfølger.

Udvalget gør ikke Indstilling.